

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 2520****din 13 noiembrie 2025**

La data de 13.11.2025, Secția pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a fost sesizată, în temeiul art. 31 din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu cererea doamnei judecător privind
apărarea independenței și imparțialității judecătorilor, respectiv apărarea reputației profesionale a doamnelor judecător din cadrul Curții de Apel Timișoara.

În cererea formulată s-a arătat că

în cadrul interviului public din

emisiunea

realizată de

a făcut declarații ce conțin acuzații grave și ofensatoare la adresa unor magistrați ai instanțelor din Timișoara. Aceste declarații se regăsesc în mediul online și pot fi urmărite accesând link-urile: respectiv

În cadrul interviului,

a afirmat următoarele: „Se practică șantajul în scară mare, mai ales în justiție. Este o cultură întreagă de loverboys care se întâlnesc cu judecătore în România și apoi le șantajează cu filme. Eu am avut această epifanie și acum, după mai multe discuții și întâmplări, îmi dau seama că este un fenomen generalizat în România de judecătore care ajung să se întâlnească cu interlopi sau tot felul de băieți de genul ăsta - pentru că asta e metoda loverboy, de a corupe - și aceste judecătore ajung să fie șantajate. Un interlop sau un băiat deștept dintr-o zonă sau alta ajunge să controleze deciziile unui judecător.”

„ - Și de unde ai văzut tu asta?”

„ - Am pățit pe pielea noastră în cazul „Este o zonă în care nu
vreau să intru întrucât multele dintre aceste persoane care au ajuns în situația asta sunt la rândul lor victime. Într-adevăr unele decizii pe care unele dintre aceste persoane le dau, judecătorele mă refer aicea, distrug vieți, dar și viețile lor sunt distruse și nu aș vrea să intru foarte tare în acest subiect pe motiv că nu vreau, doamna judecător s-a pensionat, cu care am

avut noi de-a face, dar era șantajată de un domn, ce era un mic interlop local.

„ - Și toată povestea asta a apărut publică?”

„ - Da. Dar era și o poză cu ei în ziar făcută într-un restaurant. Și din păcate acesta este un fenomen generalizat. Sunt multe cazuri de genul acesta. Soți care sunt de fapt niște pimps, sau tot felul de iubiți, tot felul de circumstanțe de genul acesta. Este un fenomen generalizat, din păcate. Sunt convins că există rapoarte cu strict secret pe ele care detaliază aceste lucruri.

Mai ales, dacă faci mulți ani drept, te duci la magistratură, ai ajuns judecător, nu știu, la nu ai prieteni cunoscuți acolo, ai ales o carieră destul de solitară, cu foarte mult de învățat, dacă vrei să înveți și faci treabă, nu ești pila cuiva și la 35 de ani ești cumva vulnerabil socio-cultural, chiar dacă economic stai bine. Ești dispus să fi capturat de tot felul de grupări care știu cum să se folosească de slăbiciunile tale emoționale și sociale. Faptul că nu ai prieteni, nu ai cunoscuți, nu primești validare socială, nu ești validată fizic, intelectual.

Dacă eu am găsit trei spețe din astea în Timișoara, îmi este clar că sunt în toată țara. Am auzit de astfel de spețe și în București.”

În sesizarea înaintată Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel Timișoara a arătat că, prin declarațiile publice făcute,

ar acredita ideea unei corupții generalizate în rândul magistraților timișoreni și ar pune sub semnul întrebării independența, imparțialitatea și profesionalismul acestora. Trimiterea expresă la dosarul aflat pe rolul instanțelor privind cauză în care are interes direct, reprezintă o ingerință în activitatea de judecată și un atac care erodează încrederea publică în justiție și afectează principiul separației puterilor.

Se mai arată, în sesizarea formulată, că, ținând seama de standardele europene privind independența și imparțialitatea magistraților, ce rezultă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și Avizul nr. 3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, potrivit cărora aparențele pot crea îndoieli legitime, iar imparțialitatea se prezumă până la proba contrară, referirile la viața privată și statutul social al judecătoarelor, fără legătură cu actul de justiție, sunt profund ofensatoare și discriminatorii. Mai mult, în calitate de demnitar local și membru de partid, autorul declarațiilor are limite mai restrânse ale discursului admisibil, iar afirmațiile sale pot fi percepute ca imixtiune politică inacceptabilă în justiție.

În consecință, Curții de Apel Timișoara a solicitat admiterea cererii de apărare a independenței și imparțialității judecătorilor și a reputației profesionale a doamnelor judecător de la Curtea de Apel Timișoara, constatarea caracterului grav prejudiciant al declarațiilor, difuzarea soluției Secției pentru judecători și solicitarea adresată administratorilor platformei de a elimina interviul respectiv.

În baza dispozițiilor art. 31 alin. (1) teza I din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea.”*

Analizând conținutul celor exprimate de
care au justificat sesizarea Secției pentru judecători, prin raportare la
art. 39 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 122 din 06 iulie 2023 a Plenului, se constată că nu este necesară și sesizarea Inspecției Judiciare, întrucât nu se impun verificări suplimentare, situația rezultând în integralitate din cele afirmate în cadrul interviului public din emisiunea
realizată de
declarații ce se regăsesc în
continuare în mediul online, pe platforma

Analizând aceste afirmații, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

a acordat un interviu în emisiunea
realizată de
Înregistrările sunt disponibile online, în format

În cadrul interviului,
a afirmat, între altele, că:
, făcând referire la o
care s-ar
întâlni cu
și pe care le-ar șantaja ,
, ceea ce ar permite unor persoane

A indicat ca exemplu
afirmând că „am pățit pe pielea noastră”,
menționând o „doamnă judecător” despre care susține că „era șantajată” de „
precizând că ar exista „o poză” în presă „

De asemenea, a susținut că fenomenul ar fi „generalizat”, inclusiv în București, și că ar exista „rapoarte cu strict secret pe ele” care ar detalia astfel de situații, formulând considerații privind vulnerabilitatea socio-culturală a unor judecători (de regulă tineri), referindu-se la lipsa rețelelor sociale și la o nevoie de „validare socială/fizică, intelectuală”, arătând că ar fi identificat „trei spețe din astea în Timișoara” și că ar fi „auzit de astfel de spețe” și în București.

Reținând aceste aspecte cu caracter factual, Secția pentru judecători urmează a evalua în ce măsură afirmațiile

prezentate în cadrul unui interviu relizat în format video,

public și accesibil în mod continuu pe platforma sunt de natură să încalce independența și imparțialitatea judecătorilor, respectiv să aducă atingere reputației profesionale a doamnelor judecător din cadrul Curții de Apel Timișoara.

Cadrul normativ intern, convențiile internaționale la care România este parte, dar și jurisprudența relevantă trasează limitele necesare și echilibrul ce trebuie menținut între libertatea de exprimare și protecția autorității judecătorești. Potrivit art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, libertatea de exprimare este inviolabilă, însă *„libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”*. Conform art. 10 din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) libertatea de exprimare, incluzând idei care *„ofensează, șochează sau îngrijorează”* este garantată, cu anumite restrângeri *„necesare într-o societate democratică”*, între altele pentru a garanta *„autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”*. Totodată, art. 8 CEDO protejează viața privată, în cadrul căreia Curtea de la Strasbourg include și reputația.

În același timp, art. 133 alin. (1) din Constituție consacră rolul Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independenței justiției, iar art. 31 din Legea nr. 305/2022 obligă Secțiunile Consiliului Superior al Magistraturii să apere judecătorii și procurorii împotriva oricărei imixțiuni care le-ar putea afecta independența, imparțialitatea ori reputația profesională, la sesizarea magistratului sau din oficiu.

Noțiunea de reputație semnifică părerea publică, favorabilă ori defavorabilă, despre o persoană. Când părerea defavorabilă nu se sprijină pe fapte reale, ci pe afirmații tendențioase menite să discrediteze, intervine protecția juridică, inclusiv din perspectiva art. 8 CEDO. Reputația profesională a magistraților nu este un accesoriu, ci o condiție pentru ca hotărârile să fie credibile și respectate, fiind strâns legată de independență și imparțialitate: fără credibilitate publică, încrederea în justiție se erodează.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului confirmă acest principiu: *„funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție”* (Stângu și Scutelnicu c. României; a se vedea și Janowski c. Poloniei, §33). În aceeași linie, Curtea a subliniat că, *„în calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea cetățenilor. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea lor de atacuri distructive lipsite de fundament serios, mai ales că obligația de rezervă interzice judecătorilor vizați să reacționeze”* (Rizos și Daskas c. Greciei, §43).

Pe de altă parte, libertatea de exprimare ocupă un loc central într-o societate democratică. Curtea a arătat că aceasta acoperă inclusiv idei care *„ofensează, șochează sau*

îngrijorează” (Handyside c. Regatului Unit). Pentru că magistrații aparțin instituțiilor fundamentale ale statului, limitele criticii admisibile la adresa lor pot fi „mai largi” decât în cazul particularilor, atunci când acționează în exercițiul funcției (Morice c. Franței, §131; July și SARL Libération c. Franței; Aurelian Oprea c. României; Do Carmo de Portugal e Castro Cămara c. Portugaliei; Radobuljac c. Croației; Panioglu c. României). Totuși, această marjă nu este nelimitată: „*limitele criticii admisibile par a fi compromise în cazul criticilor ofensatoare fără o bază serioasă*” (Prager și Oberschlick c. Austriei, §34), astfel încât „*ar putea fi necesar ca statul să protejeze magistrații împotriva acuzațiilor nefondate*” (Lešnik c. Slovaciei, §54). Curtea a stabilit, de asemenea, că afirmațiile de fapt, susceptibile de a fi probate, formulate „*în absența oricăror dovezi care să le susțină*”, nu se bucură de protecția art. 10 (Nilsen și Johnsen c. Norvegiei; Čeferin c. Sloveniei, §56). În plus, Curtea a statuat că „*interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora*” (Barfod c. Danemarcei).

Independența și imparțialitatea sunt concepte strâns legate (Kleyn și alții c. Țărilor de Jos). Imparțialitatea se evaluează din perspectivă duală: la nivel subiectiv, prin examinarea convingerilor sau a comportamentului magistratului, și la nivel obiectiv, prin verificarea garanțiilor instituționale „*pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa*” (Wettstein c. Elveției, §43; Micallef c. Maltei (Marea Cameră), §93). Independența reflectă capacitatea magistratului de a decide conform legii, „*fără nicio intervenție sau influență externă*”, implicând conștientizarea și respingerea factorilor care pot crea aparențe de influență. Ca atare, independența individuală a judecătorilor și procurorilor este o condiție a statului de drept și o garanție a procesului echitabil.

Prin raportare la aceste standarde, Secția reține că afirmațiile publice, mai ales când privesc cauze pendinte ori magistrați identificați sau identificabili, care creează sau amplifică îndoieli nejustificate privind modul în care aceștia își exercită funcția, sunt difuzate public și sunt lipsite de fundament ori sprijinite pe generalizări denigratoare, întrunesc premisele necesare pentru declanșarea mecanismelor prevăzute de Legea nr. 305/2022, privind apărarea independenței, imparțialității și reputației.

Deși dezbaterea critică asupra funcționării justiției este legitimă și necesară într-o societate democratică, pot exista situații în care „*puterea judiciară trebuie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu cât obligația de rezervă le interzice magistraților să reacționeze*” (Rizos și Daskas c. Greciei, §43; Stângu și Scutelnicu c. România; Janowski c. Poloniei).

În această logică, dreptul la reputație, ca element al vieții private, și exigențele independenței și imparțialității nu sunt obstacole în calea libertății de exprimare, ci parametrii

care îi asigură exercițiul responsabil, astfel încât critica să rămână fermă, informată și probată, fără a deforma percepția publică asupra justiției și fără a vulnerabiliza funcționarea acesteia.

Judecătorii, în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor, au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială independența și imparțialitatea lor și care le afectează reputația profesională. Astfel, Secția pentru judecători are în vedere, în analiza sa, necesitatea păstrării unui echilibru între independența și imparțialitatea judecătorilor, componentă a dreptului la un proces echitabil, precum și reputația profesională a acestora și libertatea de exprimare, ca valoare garantată de Constituția României, dar și de tratatele internaționale la care România este parte.

Din coroborarea standardelor expuse mai sus, Secția pentru judecători reține că, ori de câte ori se analizează raportul dintre libertatea de exprimare și protecția independenței, imparțialității și reputației profesionale, evaluarea trebuie realizată în ansamblu, având în vedere natura afirmațiilor (dacă exprimă opinii sau impută fapte), existența unei baze factuale suficiente pentru acuzațiile formulate, contextul în care au fost făcute și impactul probabil asupra încrederii publicului în justiție, precum și necesitatea, într-o societate democratică, de a adopta măsuri apte să garanteze autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești (art. 10 § 2 CEDO).

Aplicând aceste repere situației concrete, Secția reține că în interviul audiovizual, public și prezent în mod continuu în mediul online, în emisiunea a afirmat, între altele, că „se practică șantajul în scară mare, mai ales în justiție” și a descris „o cultură întreagă de România și apoi le șantajează cu filme”, concluzionând că „un interlop (...) ajunge să controleze deciziile unui judecător”. În cadrul aceluiași interviu, a conectat explicit aceste afirmații la , precizând că „am pățit pe pielea noastră” și a susținut, cu trimitere la o „doamnă judecător”, că „era șantajată de un mic interlop local”, indicând vag existența „unei poze în ziar”.

În continuare, a amplificat mesajul, și așa denigrator, prin generalizări: „este un fenomen generalizat în România”, „am găsit trei spețe din astea în Timișoara”, „am auzit de astfel de spețe și în București”, invocând chiar „rapoarte cu strict secret pe ele”, fără a oferi vreo bază factuală verificabilă sau vreo confirmare instituțională. A adăugat considerații personale cu caracter aparent deja stabilit, cert, despre presupusa „vulnerabilitate socio-culturală” a judecătorilor, în special a „judecătoarelor”, corelând „nevoia de validare” cu riscul de influențare, subordonare, unor forțe din exterior, ceea ce constituie critici directe într-un cadru evident denigrator, realizând corelații pe criterii de gen între integritatea profesională a doamnelor judecător și viața privată prezumată a acestora.

Aspectele relatate de în interviul respectiv nu reprezintă, în mod evident, simple reflecții generale despre funcționarea justiției, ci sunt veritabile imputări ale unor prezumate fapte de șantaj la adresa doamnelor judecătorești, ceea ce ar conduce, inevitabil, la o „capturare” a deciziei judiciare. De asemenea, se acreditează ideea ca ar exista un veritabil „control infracțional” asupra hotărârilor, declarație dată în asociere cu o cauză concretă, pendinte, respectiv procedura cauză în care are interes direct, instituție, de altfel, direct legată de

Prin formularea unor astfel de declarații de se creează aparența unei presiuni externe direcționate, care afectează, nemijlocit, independența instanței investite cu soluționarea unei cauze concrete, alterând încrederea justițiabililor că judecata se desfășoară exclusiv în baza legii și a probelor administrate.

Dincolo de poziția centrală într-o societate democratică a libertății de exprimare, inclusiv în privința unor idei care „ofensează, șochează sau îngrijorează”, astfel cum s-a reținut mai sus, aria protejată a acestei libertăți este în mod cert depășită atunci când un demnitar susține public că deciziile judiciare se iau prin „șantaj” exercitat asupra „judecătoarelor”, invocând o „poză în ziar” și „rapoarte strict secrete”, fără a indica vreo concluzie a autorităților competente sau vreo verificare oficială.

Secția pentru judecătorești reține și faptul că discursul public al prin corelarea cu genul feminin al judecătoarelor, are aptitudinea de a agrava atingerea adusă reputației profesionale, fiind intrinsec legată de credibilitatea hotărârilor judecătorești.

În acest sens, atribuirea unei pretense „vulnerabilități” care ar favoriza șantajarea, cu precădere, a doamnelor judecătorești care, conform discursului par a fi „mai vulnerabile” doar pentru simplul fapt că sunt femei, fără nicio probă, constituie o stigmatizare discriminatorie, pe criterii de gen, incompatibilă cu exigențele de respect și sobrietate în discursul public despre justiție și cu obligația demnitarilor de a nu submina prin generalizări reputația profesională a unor magistrați identificați sau identificabili. De asemenea, transpare o concepție retrogradă și ofensatoare despre femei în general, dincolo de statutul profesional al acestora, atitudine care trebuie sancționată ferm, cu atât mai mult cu cât contextul actual, în societatea românească, indică un grad ridicat de vulnerabilitate a femeilor.

Secția reține, din perspectiva imparțialității, că imputările publice, realizate de privind „controlul deciziilor unui judecător” de către „interlopi” și „șantajarea judecătoarelor” sunt apte să creeze, la nivelul observatorului obiectiv, îndoieli despre modul în care judecătorii își exercită funcția și să afecteze aparența de imparțialitate.

Totodată, standardul Curții Europene a Drepturilor Omului privitor la rolul special al justiției în societate și necesitatea de a o proteja, în anumite circumstanțe, este pe deplin incident aici, unde un demnitar cu interes instituțional într-o cauză pendinte a transformat o nemulțumire referitoare la un litigiu concret într-o veritabilă tiradă de imputări factuale neprobate, cu generalizări stigmatizante, subminând încrederea publică în actul de justiție.

Conținutul, forma și contextul declarațiilor impun, așadar, intervenția Consiliului Superior al Magistraturii. Secția reține, ca element agravant, și calitatea autorului de demnitar public, ceea ce conferă mesajului o greutate sporită și un potențial de presiune, ducând la erodarea aparenței de imparțialitate a judecătorilor, dar și la afectarea reputației profesionale a doamnelor judecătorești din cadrul Curții de Apel Timișoara, care, deși nu sunt direct nominalizate, sunt suficient de bine indicate pentru a putea fi identificate.

Secția pentru judecătorești reține, în consecință, că afirmațiile depășesc limitele admisibile ale libertății de exprimare și încalcă exigențele art. 30 alin. (6) din Constituție și ale art. 10 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, afectând independența și imparțialitatea judecătorilor și aducând atingere reputației profesionale a doamnelor judecătorești din cadrul Curții de Apel Timișoara. În virtutea rolului constituțional, Consiliul Superior al Magistraturii este dator să restabilească limitele unui discurs public responsabil despre justiție și să asigure protecția autorității judecătorești, mai ales atunci când magistrații vizați, prin obligația de rezervă, nu pot răspunde. De asemenea, Secția reține că declarațiile se înscriu într-un climat de ostilitate la adresa magistraților, adesea alimentat în mediul politic și în mass-media, context în care Consiliul atrage ferm atenția că astfel de afirmații nu pot fi tratate drept simple opinii și, pe fondul unei atitudini sociale îngrijorătoare, amplifică riscuri reale la adresa independenței judecătorilor, dar și a reputației profesionale a doamnelor judecătorești.

Pe cale de consecință, Secția reține ca cererea formulată de conducerea Curții de Apel Timișoara privind apărarea independenței și imparțialității judecătorilor și protejarea reputației profesionale este întemeiată, iar admiterea acesteia este necesară și pe deplin justificată în contextul concret. Astfel, accesibilitatea continuă în mediul online a interviului, natura imputărilor și legătura cu o cauză pendinte justifică, pe lângă constatarea atingerii aduse acestor valori, măsuri adecvate de informare publică asupra soluției Secției și demersuri menite să limiteze perpetuarea unui conținut care, prin lipsa de fundament și caracterul său denigrator, subminează încrederea legitimă în justiție, urmând a solicita persoanelor cărora le revine responsabilitatea paginii de internet să elimine interviul, ca o consecință a publicării soluției date cererii de apărare a independenței și imparțialității judecătorilor,

respectiv de apărare a reputației profesionale a doamnelor judecătorești din cadrul Curții de Apel Timișoara.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Admiterea cererii privind apărarea independenței și imparțialității judecătorilor, respectiv de apărare a reputației profesionale a doamnelor judecătorești din cadrul Curții de Apel Timișoara.

Art.2 – Constată faptul că acuzațiile care se aduc în interviul public acordat în emisiunea sunt de natură a aduce o gravă atingere independenței și imparțialității judecătorilor, precum și demnității și reputației profesionale a doamnelor judecătorești.

Art.3 – Solicită persoanelor cărora le revine responsabilitatea paginii de internet de a elimina interviul, ca o consecință a publicării soluției date cererii de apărare a independenței și imparțialității judecătorilor, respectiv de apărare a reputației profesionale a doamnelor judecătorești.

Art.4 – Prezenta hotărâre se comunică Curții de Apel Timișoara și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 13 noiembrie 2025

 Președinte,
Judecator Elena COSTACHE

